

VI Per la vall del riu Corb

Dibuix n° VI

I en creuar don Quixot de la Mancha i el fidel escuder Sanxo Panza el terme de Passanant, tocant La Segarra, es van topar pel camí amb dos caçadors, una caçadora i un guarda, que anaven darrere les perdius. S'aturaren al costat del camí, i Don Quixot els saludà tot dient-los, "Vuesas mercedes y la gentil diana nos podrían indicar donde dar un merecido descanso a nuestras caballerías". Li respongué el més gran dels caçadors, "Soc en Jaume, que tinc acotades aquestes terres per caçar amb la meva esposa Mª Rosa i els amics, i aquíestic amb un convidat caçador i el bon guarda Wenceslao; si us plau caceu una estona amb nosaltres i us acompanyarem de passada fins el poble, on podreu reparar les vostres forces." Li contestà el cavaller, "Gracias don Jaime, somos don Quijote de La Mancha y Sancho Panza; os aceptamos la invitación y os seguimos a ver si de paso os levantamos caza".

Començaren a marxar en direcció a ponent, des de La Glorieta fins a sota de Passanant. El convidat que caçava amb una patxona navarresa de pell llarg va alçar una grossa llebre despaxant-la, corrent darrere d'elles de varis trets; la llebre pesava més de 5 kg., la Paloma quasi no podia portarla. Amb gran alegria de Sanxo Panza que la carregà a les sàrries del seu ruc. Contents seguiren cap a la vall, per sota del poble.

Finalitzada la jornada, es reuniren tots en un casalot a tocar de Passanant, on el bon guarda i la seva muller havien preparat una graellada de carn de xai i una generosa amanida, tot regat amb vi de la Conca de Barberà. Xerrant de caça, el convidat explicar a Don Quixot sobre Vallfogona, poble veí de la vall del riu Corb, i del que era rector el famós escriptor, en Francesc Vicent Garcia,

VI

PER LA VALL DEL RIU CORB

amant de la poesia i de degustar perdius. I que, per la seva afeció a la literatura, corria la veu que havia sigut el que va escriure la versió furtiva del Quixot. El cavaller ja el coneixia pel seu renom. En mencionar-li va exclamà "El rector no es que sea el autor de este fraude, si no Avellaneda. El cura es buen literato de humor, hombre piadoso, amante de la caza, pero todavía más aficionado a las perdices con salsa, como nuestro fiel escudero, pues le gusta más comerlas que cazarlas".

Jaume, caçador generós amb els convidats, va regalar als seus hostes sengles perdius, que el bon Sanxo va agrair amb aquestes paraules, mentre les guardava curosament al seu sarró: "Mi gentil dama señora Mª Rosa y a vuestro generoso marido, os agradecemos esta sabrosa vianda que hará más llevadero el camino, pues nos quedan dos jornadas para llegar a Barcelona, por los altos de los Bruces, puerta de entrada a la montaña santa de Montserrat, donde esta la virgen morena, pero que según me han dicho hay cuadri-

llas de bandoleros, como el famoso Perot Rocaguinarda".

Exclamà aleshores Don Quixot "Haberlos haylos, pero la andante caballería no teme ni a bandoleros ni a corsarios, que creo que pululan por las costas de Barcelona, y que no les dan temor gracias a las galeras reales de don Juan de Austria. Nos esperan allí nuevas aventuras, encantamientos y agasajos, pues Barcelona es archivo de la cortesía, albergue de los extranjeros, hospital de los pobres, patria de los valientes, venganza de los ofendidos y correspondencia grata de firmes amistades, y en sitio y en belleza única".

Després d'aquestes paraules arranjàren les seves pertinències, ensellaren les cavalleries i s'acomiadaren efusivament dels caçadors.

Emprengueren camí per les dreces i viaranyes on els esperaven noves facècies i on veuriem per primera vegada l'immens Mediterrani que banya les costes catalanes.

Andreu Pujol Mir

Anuncieu-vos a ronçana